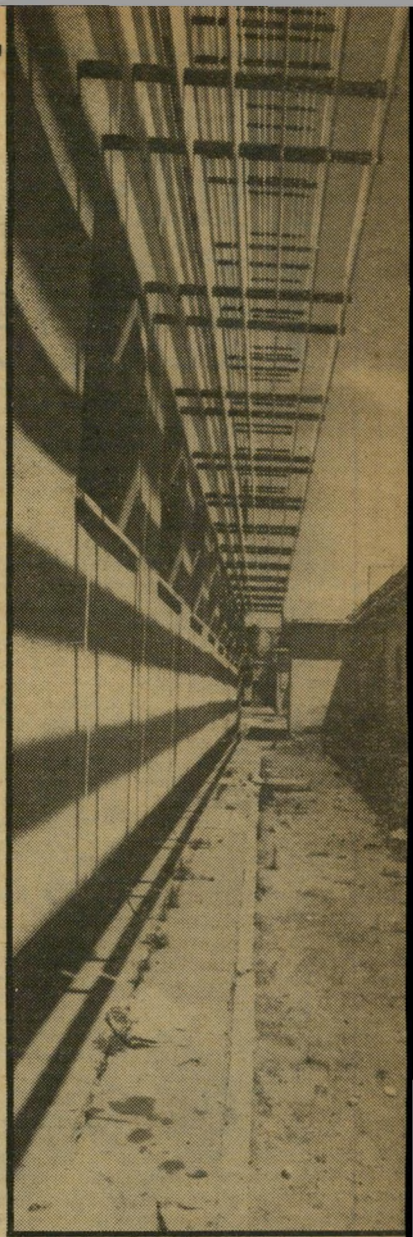


השופט קבע:

„ביום בהיר אחד זה יכול לקרות לכל אחד!“



אם לחוק לטיפול בחולי־נפש תשט"ו, סעיף 5, בהסתמך על מיכתב רפואי מד"ר מיט" רני ממירפאת קיראון, ובהסתמך על מיכתב מיועצת בית־הספר גב' חדוה אילן, וכמו כן בהסתמך על פרטים שצויינו בתיקון הרפואי של הנ"ל, באתי לידי מסקנה כי מדובר בחולי־נפש פרנואידי, העלול, עקב מחשבות־השווא שלו, לסכן את סביבתו ואת עצמו, ולכן הריני מורה להביאו היום לבית־החולים יהודה אברבנאל בבתיים

לא פגש את משה לפני שהוציא את צו האישפון המאלתר. הרופא הוותיק, ש" שימש כפסיכיאטר מחוז תל־אביב וכמנהל בית־החולים לחולי־נפש אברבנאל בבתי ים במשך למעלה מעשרים שנה עד שיצא לגימלאות לפני שנים אחדות, הוא מומחה לפסיכיאטריה ונוירולוגיה מזה 45 שנה. בצו שהוציא ב־2 ביוני 1972 כתב הד"ר ירמולוביץ: „הנדון: משה, קריית־אונגו, בחוקף סמכותי כפסיכיאטר מחוזי, בהת-

„לבית־החולים לחולי־נפש בבתיים, באה התשובה. באמרו זאת שלף הגברתן, שהיה אחר רחמן מאותו בית־חולים, צו־אישפון כתוב בכתב־יד וחתום עליידי הפסיכיאטר המ"ר חווי ד"ר זאב ירמולוביץ.

משה ח. (49) מושבניק יליד תל־עדישים, ולשעבר חבר מושב היוגב שבעמק יזר" עאל, לא הצליח לעכל את משמעות הדבר. רים, הוא ניצב מול שני הגברתנים בפנים היוורות כסיד וניסה למלמל כמה מילים, אך גם זה לא עלה בידו. מול ביתו המתינה מונית ושני האחים האיכו בו להודרו. „אבל מעולם לא ראיתי לא את הדוקטור ירמולוביץ ולא פסיכיאטר אחר,“ ניסה משה להתגונן, ללא הצלחה. שני האחים הרחמנים הסבירו לו שהצו הוצא לבקשת אשתו, שעמיה הוא היה מסוכסך — כפי שניסה להסביר לשניים — מזה שנים ארוכות.

האגף
הסגור של בית־החולים ל־ חולי־נפש אברבנאל בבתי ים, שבו אושפז אדוה עליפי צו בלתי־ חוקי מטעם הפסיכיאטר המחוזי, שהוא גם מנהל בית־החולים. האדוה אושפז במקום למשך חמישה ימים והועבר למוטד גהה בפתח־תיקווה לחמישה חודשים נוספים.

משה • השתרע בנחת על הספה בחדר האורחים שבביתו ושקע בק" ריאת עיתון. היתה זו שעת אחר־הצהריים של היום השישי. הוא סיים את עבודתו מוקדם מהרגיל, ערך קניות לשבת והתכוון לנוח מעט עד שיגיעו שאר בני המישר פחה הביתה.

תחנוני

האשה



ב חוק לטיפול בחולי־נפש משנת 1955, נאמר בסעיף 5: „...נוכח פס"י כיאטר מחוזי כי חולה עלול לסכן את עצמו או את הזולת, חייב הוא להורות, בכתב, שהחולה יאושפז בבית־חולים. סעיף 7 בחוק מוסיף ואומר: „ניתנה הוראת פסיכיאטר מחוזי לאישפון של חולה, וה"ר אדם מסרב לאישפון או לבדיקה, רשאי הפסיכיאטר המחוזי להורות על אישפון או על בדיקתו בעל־כורחו. העתק הוראת

הפסיכיאטר ציווה לאשפז

אדם מבלי שבדק אותו -

על סמך בקשה של עובדת

סוציאלית שלא ראתה אותו

האישפון יישלח מייד ליועץ המישפטי לממשלה...“ לפיכך, סמכותו של הפסיכיאטר המחוזי רחבה מאד, אך יחד עם זאת מוגבלת בסייגים. הוא רשאי לאשפז אדם, רק אם הוכח שהאיש מסוכן. הוא רשאי לכפות על החולה את צו האישפון, אבל זאת רק לאחר שנוכח שהחולה אכן מתנגד לאישפון, ורק לאחר שנוסו הדרכים המקובלות לאישפון החולה. אלא שהד"ר ירמולוביץ לא הקפיד במיור חד על מילוי הוראות החוק. הוא אפילו

כעבור שעה קלה נשמעו נקישות בדלת. משה ניגש לפתוח. הוא היה משוכנע ש־ אשתו או בניו חזרו הביתה. אלא שכאן נכונה לו הפתעה. לפניו ניצבו שני בריג" שים אלמונים, אחד מהם גברתן מאיים, וחברו — מוצק, אך נמוך־קומה. „בוא איתנו!“ הפליט הגברתן לעבר משה, לאחר שהוא הודהה בפניו שני האל־ מונים. „לאן?“ שאל משה הקמום.

• השם שמור במערכת.



המאושפז
משה (49), תושב קריית־אונגו, ששם מישפחתו שמור במערכת, זכה בפיצויים בסך 2,500 לירות בתביעה אזרחית בבית־מישפט השלום בתל־אביב. משה היה בעבר איש מושב, שעזב לפני 15 שנה את עבודתו החקלאית. הוא נשוי ואב לחמישה ילדים, והיוזמה להוצאת הצו נגדו באה מצד אשתו, שעמיה הוא מסוכסך מזה זמן ממושך. לדבריו הרסו הרופאים הפסיכיאטרים את חיי המישפחה שלו.